

ZPÁTKY V GOTTLANDU

Ve středu 2. října se konal v Praze křest jeho nové knihy s názvem *Není*. „Krátkce před polednem jsem se dozvěděl, že zemřel Karel Gott, že už není. Plno mých polských přátel mi večer napsalo: ‚V tom je Boží prst. Měl bys sis to uvědomit a věřit...‘“ říká polský novinář a spisovatel **MARIUSZ SZCZYGIEL**, kterého před dvanácti lety proslavilo knižní vydání českých reportáží *Gottland*.

Nepřipadá vám, že se Česko během pár hodin proměnilo v Gottland?

Když jsem včera poskytoval rozhovor televizi, natáčení muselo být přerušeno, protože se k úmrtí Karla Gotta měl vyjádřit ministr kultury Lubomír Zaorálek. Chápu to, Karel Gott byl fenomén, v České republice není nikdo, kdo by ho neznal. Není třeba rozebírat, jak a zda se nyní sbírají politické body – mám na mysli mimořádné zasedání vlády, státní smutek, premiérem avizovaný státní pohřeb... V internetových diskusích a komentářích se už slovo Gottland objevuje. Asi bych měl připomenout, že k názvu *Gottland* pro mou první knihu mě inspiroval zážitek z návštěvy stejnojmenného muzea v Jeva-

Celý rozhovor s Mariuszem Szczygielem čtěte na reflex.cz

FOTO PROFIMEDIA.CZ

nech. Sídlilo v domě, kde dřív bydlel Karel Gott a jeho rodiče. **Muzeum bylo slavnostně otevřeno v roce 2006, o tři roky později se zavřelo. Podnikatel, jemuž patřilo, totiž záhadně zmizel a později byl prohlášen za mrtvého.**

V Gottlandu jsem se byl podívat nedlouho po jeho otevření. Pozoroval jsem zpěvákovy vrstevníky, jak nábožně drží vstupenky, nervózně postávají nebo posedávají a čekají, až na ně přijde řada. Skupinky do muzea chodily po dvaceti minutách. Lidé se cpali do dveří, celí šťastní nahlíželi

do zásuvky s příbory, které Mistr používal na ryby. Každá dáma si přála usednout na záchodovou mísu. **Cože?**

Průvodci ve třech jazycích odříkávali: „Zde je koupelna, kterou používal Mistr.“ Součástí koupelny byl pocho-pitelně i záchod. „Můžu? Můžu se posadit?“ hlásily se vzorně návštěv-nice a prosily o svolení. „Jistě, samo-zřejmě,“ usmál se průvodce.

Tahle historka ovšem v knize *Gottland* není.

Neuvedl jsem ji, ač jsem ji opravdu zažil. Karel Gott byl noblesní člověk,

TEXT HANA BENEŠOVÁ

znali jsme se osobně, mohl by to považovat za příliš bulvárni, a to jsem nechtěl. Stejně se urazil, knížka se mu nelíbila. Mrzelo mě to.

Možná se ho dotklo, jak přišete o jeho fanoušcích, ti pro něj byli svatí.

On byl zase jejich životní jistota. Bez ironie. Ve středu jsem jel taxíkem a taxikář, který ten den – náhodou! – slavil sedmdesáté narozeniny, začal hned vyprávět o Gottovi, jaký to byl borec. Povídal, že ho Gottovy písničky doprovázejí skoro celý život a že pomalu počítal s tím, že ho Mistr přežije. Dodal taky, že Gottova smrt ho zasáhla mnohem víc než Havlova. Václava Havla zpochybňoval, Karel Gott pro něj byl nepochybnitelný. **Překvapilo vás to?**

Snažil se to pochopit... Karel Gott nekladl na ostatní morální nároky, chtěl lidem přinášet radost a oni to oceňovali. Byl hvězda, a přitom se ke všem choval slušně, byl galantní. Prezident Zeman, který mimochodem svou virózou na ceremoniálu v Polsku prvního září vzbuzoval rozpaky, ani premiér Babiš takový kredit u lidí zdaleka nemají. Jsem rád, že jsem nyní v Praze. Jestli mi to vyjde, pojedou se podívat na Bertramku.